

VEGYESEK.

Szent István király ezüst dénárjai. A Matlekovics-féle nagy munka VII. kötetében a Pénzverésről szóló cikkben Mály Sándor azt írja (135. lap), hogy Szent István pénzei tiszta ezüsből készültek és átlag 0.768 gram súlyúak. Ha ez áll, úgy egy magyar márka tiszta ezüsből (245.58 gram) 320 dénárt vertek, mert $320 \times 0.768 = 245.76$ gram. Már pedig ha 8 pensa ment egy márkára, úgy már Szent István idejében is 40 dénárt számítottak egy pensára, nem pedig 30 dénárt, mint eddig hittük.

Kropf Lajos.

Középkori pénzek értéke. Cantor MórícZ Vorlesungen über Gesch. d. Mathematik című művében idézi (II. 17.) a következő tételt Leonardo Pisano (Fibonacci) Liber Abaci-jából „Imperiales 12 valent pisaninos 31 et soldus Ianuinarum valet pisaninos 23 et soldus turnensium valet Januinos 13 et soldus Barcelloⁿensium valet turnenses 11.“ Cantor szerint a kézirat első kiadása 1202-ből, második pedig állítólag 1228-ből való.

Mint azonban láttuk, 1203/4-ben Wolfger püspök embere egy márka ezüstért kapott 480, 474 és 450 átlag 471 imperialis dénárt (Gazd. tört. Szemle VI. 66.), más helyen pedig 1320 pisai dénárt egy márka ezüstért (U. o. 68.). De ha Fibonaccinak van igaza és egy imperialis solidus brevis megért 31 pisai dénárt, úgy 1320 pisai dénár megért 511 imperialis dénárt. Viszont ha Wolfger emberét nem fonták be, úgy 12 imperialis többet ért 33 usque 35 pisainál.

Kropf Lajos.

Magyar ökrök Ausztriában 1493-ban. Miksa császár írja Radkersburgból okt. 28-án Zsigmond osztrák főhercegnek, hogy „Unns hat unnser lieber Oheim, Bruder und Kurfürst, der König zu Hungern und Beheim, etlich Ochsen an der Schuld, die unns sein lieb zu thund ist, zu geben zugesagt. Verkünden wir deiner lieb, sopald solch ochsen geantwort werden, das wir dir und . . . deiner Gemahlin, hundert derselben ochsen schicken wollen . . .“ Chmel, Urkunden z. Gesch. Max. I. (No 13.)

Érdekes, hogy II. László az egész 1493. évet Budán töltötte, a dősságát ökrökben törlesztette.

Kropf Lajos.

A hegyaljai borok híre 1660-ban. A Manchester Free Libraryban volt alkalmam nemrég egy régi nyomtatványt átlapozgatni, melynek